

Evangéliumi hírnök

Rev. Major Michael
300 Tenny Ave
Campbell, O.
12 — 55

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America.
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja.

JEZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10)

Elközelgő események

A központi diakonusok konferenciája: október 18.-án, szombaton délután.

A detroiti gyülekezetünk 50 éves jubileuma egy hetes evangélizálással egybekötve: október 20-tól 26-ig.

Cleveland Westsidei gyülekezetünk 40 éves jubileuma: november 22-től 23-ig.

A BÉKESSÉG ISTENE

(2. Kór. 13:11.b.)

Pál ap. imáiban Isten neve soha nincs felületesen említve, hanem mindig megfontolva van alkalmazva. Melyik bálványistént neveztek vagy érdemelték volna meg az ilyen jelzőket: Az Igazság, Hatalom, Kegyelem, Szeretet vagy Békesség Istene? Pál ap. így nevezi meg: A Békesség Istene.

I. Lényének sajátága a békesség.

Istenben összhang, béke, nyugalom van, mert Ő tökéletes, szent és igaz. Az emberben a békétlenséget, nyugtalanságot a bűn, az önzés, irigység, stb. okozza.

II. Isten szereti a békességet.

Felkínálja békességét a megtérőnek. "De nincsen békességek az istenteleneknek."

III. Isten dolgozik a békességért.

Igében kér, hogy "Béküljetek meg Istennel." "Krisztusban megbékeltette magát e világgal." "Balogok a békességre igyekezők."

IV. Isten adja a békességet.

A Krisztusban való váltságban s a Szent Léleknek munkája által. Az Isten békessége az, mely "megőrzi" szíveinket a Jézus Krisztus által."

Lapzártakor értesültünk arról a szomorú hírről, hogy Rev. Duality Miklós, nyugalmazott lelképásztor, az Urban elhunyt. Várjuk a részletes jelentést.

GYAKORLATI KERESZTYÉNSÉG

János (7:17)

Az Ur Jézus tanítása nem életelen elmélet, hanem a legéletteljesebb gyakorlat. Az Ur Jézus semmi olyat nem tanított földi életében, amire saját maga a legtökéletesebb példát ne adta volna. Az Ur Jézus élete, halála, föltámadása maga a keresztyénség. S bár a theologiai tudomány nagy és gazdagon tagozott hitrendszert dolgozott ki a négy evangélium és az apostoli levelek alapján, a keresztyénség maga ma sem lehet más, mint gyakorlati keresztyénség. Ebben a gyorsan haladó modern világban is minden embernek személyesen kell eldönteni a keresztyén tanítások s az Ur Jézus Krisztus tanai igazságának fontos kérdését úgy, hogy kipróbálja a maga életében.

Nagyon sok ember él világunkban olyan, aki az evangéliumot szép olvasmányának, kedves tanulmányának tartja, de kételkedik abban, hogy azt az életben alkalmazni is lehet. Ugy gondolkoznak mint az a nagy ur az amerikai rabszolgaság idejében, aki Istenben hívő rabszolgáját megkérdezte: Ha te azt mondd, ismered az Istent s a Bibliádat is, mondd meg nekem, mit jelent az a tanítás a Bibliában: "Akiket eleve elrendelt, azokat el is hívta"? A rabszolga egy kis sé gondolkodott s így felelt hitetlen, kételkedő urának:

Kedves Uram, — szólt a néger — Csak kezdje el olvasni Mt. evangéliumát s tegye meg mindazt, amit a kedves Megváltó abban tanít, csinálgon ugyanígy Márkkal, Lukáccsal

és János evangéliumával is. Aztán olvassa el a római levelet s mikor ehhez a tanításhoz érkezik, az már magától is világossá válik előtte. A kételkedések és a hitetlenkedések azért vannak és rombolják millióknak lelkét, mert hiányzik a gyakorlat. Az emberek nem élik a gyönyörűséges krisztusi tanításokat.

Ne merje senki azt mondani, hogy amit az Ur Jézus követel tőle az lehetetlenség, s amit annak fejében ígér neki, képtelenség, amíg őszinte jóakarattal s teljes igyekezettel meg nem próbált engedelmeskedni az Ur Jézus parancsolatainak.

Az bizonyos, hogy a keresztyénség egyre gazdagabban kibontakozó élet lévén, meg vannak a fejlődési fokai, melyeket átugrani nem lehet. de ha alázatosan elkezdéd a megtérésnek elsőfokával s az Ur Jézus kezébe teszed a te gyenge bizonytalan kezeidet és engedelmeskedve lépegetsz lépésről-lépésre az égígérő létra fókain fölfelé közelebb az Istenhez, akkor el fogsz jutni az Isten és a keresztyénség megismerésének soha meg nem álmott lelki magaslataira.

Testvéreim, a szép nyár elmúlt. Itt van a csodás szép őszi időszak. Bibliánkat olvassuk komolyabban. Menjünk a vasárnapi iskolába szorgosan. Ne mulasszuk el az Isten-tiszteleteket. De mindezek fölött gyakoroljuk azokat, amit hallunk tanulunk. Legyünk gyakorlati keresztyének!

Emeritus

AZ EUROPAI BAPTISTÁK BERLINI KONGRESSZUSA 1958. JULIUS 26-31

**Congress of the European Baptist
Berlin, July 26th – 31st, 1958.**

A Baptista Világszövetség alig 10 éves gyermeke, az Európai Baptisták Uniója berlini kongresszusán olyan seregszemplének lehettünk tanúi, amely több mint élményszámba megy. Az életképesség kérdését már fel sem lehet vetni. Az erőteljes európai baptista misszió kezdetét jelentette 1908-ban a baptisták akkori berlini konferenciája. A mostani, jubileumnak is szánt kongresszuson az elvénhedt, reménytelenségbe zuhant, fáradt Európában ismét jelentkezik egy fiatalos erő: **A BAPTISTÁK.**

Amikor a kongresszus színhelyére — a mintegy 16,000 főt magába foglaló Deutschlandhalle-ba lépünk, — az ünnepi emelvény fölött, a központi helyet egy egyszerű, de a mennyezetig érő hatalmas és mégis oly inponáló kereszt foglalja el. Újságírók nem láttak ebben allegoriánál egyebet. Mi tudtuk és éreztük már az első pillanatban, hogy ez nekünk többet, életet jelent. — Hatalmas méltóságteljes, üdvöztető kereszt. — Tőle jobbra és balra transparensok hirdetik angol, német és orosz nyelven: **KRISZTUS, A MI REMÉNYSÉGÜNK — EURÓPA, A MI FELELŐSÉGÜNK.** Christ, our hope — Europe, our responsibility. A terem az európai szövetséghez tartozó 22 nemzet, valamint az Egyesült Államok és Berlin város zászlai díszítik. Csodálatos egysége ez Keletnek és Nyugatnak, Délnek és Északnak az Ő vére által. Orosz testvérek nyújtják szeretetük javát a németeknek, hogy a viszonzást tngol, amerikaiaktól kapják.

A kongresszus alapigéje: **Az Isten pedig hatalmas arra, hogy reátok árássa minden kegyelmét.** (Kor. II. 9. 8.)

A megnyitó ünnepségen Theodor F. Adams (USA.) a Baptista Világszövetség elnöke hangsúlyozta, hogy a baptisták közössége nem ismer és nem is enged meg közösségén belül kényszert. "Mi éppen hitünk által,

gyülekezeteinken keresztül élünk szabadságban... A világ problémáinak megoldásában a mi válaszuk sem lehet más, mint Krisztusé." A Németországi Evangélikus Egyház elnöke Martin Niemöller üdvözlő szavaiban, amit Dibelius püspök nevében is mondott, hangsúlyozta, hogy felfogásbeli különbségeink miatt hosszú időn keresztül az evangélikus egyház nem ismerte el a baptistákat. "Száz évvel ezelőtt lehetetlen lett volna, hogy az evangélikus egyház egy képviselőjét küldötte volna a baptisták kongresszusára. Ma a fordítottja lenne elképzelhetetlen. Többek között a közöttünk levő különbözőség kevésbé lényeges, mint az a tény, hogy a keresztyének végre megtanulhatták, hogy egymással őszintén beszéljenek az egyetemleges misszió kérdéseiről az egész világon."

Az előadások mindegyikét a Szent Szellem ereje hatotta át. Így a sok közül csak egy-két előadásra kívánunk kitérni. Vasárnap délelőtt Kelet és Nyugat képviselői Berlin 27 gyülekezetében hirdették az Igét.

Vasárnap délután: **Isten mindent megtesz**, az előadó alaptémája. Godfrey Robinson (Anglia) Kor. II. 9. 8. alapján adta át az evangélium üzenetét: Isten az Ő kegyelmét gazdagon adja. Majd Filip. 4. 19. alapján Alexander Karev (Oroszország) németnyelvű bizonyosságát hallgatta feszült érdeklődéssel a kongresszus. "Minden nyomoruságtokban megsegít." Határozottan zengett Alfréd Barenfanger (Németország) hangja a hangszórókon keresztül: Ő megment mindenkor. (Zsidók 7,25.)

Nem maradt szív megindultság nélkül, amikor vasárnap este sor került a kongresszus legszebb, egyben legmegrázóbb összejövételére. Hét óra harminckor megszólalnak a Deutschlandhalle hangszórói. Európa baptista ifjúságának képviselői elfoglalják a főhelyet az emelvényen. A svéd küldöttön keresztül nemcsak

az ifjakat, de az időseket is mélyen érinti az Ige: Krisztus hív.

Leirhatatlan az érzés, amikor a terem két oldalán lassu, méltóságteljes léptekkel közeledik az európai unió tagállamainak és az Egyesült Államok zászlait hozó ifjak sora. Amikor a nemzetek lobogói az emelvényen tiszteletadásra készen állnak, kezdetét veszi a számbavétel. Egy-egy országnak nevének elhangzása után az illető állam zászlaja meghajlik, míg az országot képviselő ifjak felállnak. Amikor Svédországhoz ér a sor, az egész ifjúsági ének-kar (mert az svéd volt) és több mint 300 ifju és leány állt fel. Halálos csend üli meg a zsufolásig megtelt terem, amikor az elnök utolsóinak mondja be és érthetően visszhangozzák a hangszórók is: **UNGARN — HUNGARY.** Senki sem áll fel. Néma csend. Egy moccanás sem. A piros-fehér-zöld zászló melynek még őre sem magyar, a szokottnál mélyebben hajlik meg. Az elnök mint ha tünődne. Senki sem jelentkezik. És ekkor a kongresszuson először történik meg, hogy mintegy 20,000 ember egyként áll fel és ütemes tapssal ad tiszteletet annak az ifjúságnak, mely századunkban a legnagyobbat tette. Üres a helyük. Nem voltak ott, de ők hódították szótlanul, némaságukkal a szíveket.

Julius 28.-án az európai szövetség elnöke Dr. Hans Luckey, a Szövetség jövője című előadásában hangsúlyozta, amikor az ember már a világürt is meghódította, legnagyobb tragédiája éppen abban rejlik, hogy szívében még nincs hely Isten, a mindeneket teremtő számára. Elvesztette ez az ember józan tekintetét az egy szükségesre, aki itt is és az örökkévalóságban is az egyedüli Megváltó. A több mint 1 millió európai baptizmusnak fel- és meg kell ráznia Európát. Ez a mi felelősségünk. Dr. G. R. Beasley-Murray (Anglia), **Az isteni Krisztus — egyetlen reménységünk** című szeretettel és felelősséggel teljes beszédében figyelmeztetett arra, hogy akik ma a háborúval játszadoznak, guny tárgyává teszik a háboru halottjait, akik a békéért adták életüket. A mi Megváltónk Ur és Király az atom-

bombák és csinálóik fölött is. Uraknak Ura és Királyoknak Királya Ő. Hiszed-e, hogy a te Megváltód és szabadítód is? Délután az egyes országok jelentésének meghallgatására került sor. Este a nők összejövetelén Mrs. Edgar Bates (Kanada) és Elisabeth Flügge (Németország) ismertették a hívó nők problémáit és hirdették az evangéliumot.

Kedden (július 29.) Henry Cook első titkár (Anglia): Az európai baptista mozgalmak ma, címmel tartotta meg előadását. "Hosszu az út az első európai baptista gyülekezet, a filippitől a több mint 21 milliót számláló baptistákig." Figyelemre méltó a theologiai tanítók ülésén elhangzott beszélgetés. G.S. Dobbins (USA.) előadásához Karev (orosz) a következőt fűzte hozzá: A mi theologiai oktatásunk középpontjában a legnagyobb tanító és theologus: Jézus áll, akinek szíve van. Misszióink legnagyobb tragédiája, ha theologióinkat olyanok hagyják el, akiknek feje a tudománytól nagyra nőtt, ugyanakkor a szívük összezsugorodott. Ez nem ér semmit. Legyen prédikátoraink szíve óriási és hozzá illő kiművelt fő.

30.-án, szerda délelőtt Edwin Bell (American Bapt. Convention.) az európai baptista misszió háboru utáni újjáépítésének és felépítésének tárgyi eredményéről számolt be összecszerően. Délután az érdeklődők Berlinben körutat tehettek. Esti összejövetelünk témája: Válasz a modern pogányoknak.

Az utolsó napon, július 31.-én Arnold T. Ohrn (U.S.A.), az egész világra kiterjedő családunkról, míg Ernst Huizinga (Hollandia), az egész világ a mi felelősségünk (Ap. csel.2.) címmel adták át Krisztus üzenetét a Gyülekezetnek. A prédikátorok külön összejövetelén Péter I. 5, 1-4 versek alapján Prof. Johannes Schneider (Németország) és Dale Moody (U.S.A.) az Igehirdetők lelkipásztori kötelességére különösen felhívták a figyelmet. Nem hiányzott a programból az európai baptista történeszek megbeszélése sem.

Csütörtökön a záróösszejövetelen: Vigan énekelj az Urnak te egész föld! (Zsolt.100, 1.) — már a bucsu kez-

detét jelezte.

Talán utolsó figyelmeztetése, felhívása és kérése Istennek: Térjetek énhozzám, hogy megtartassatok földnek minden határai, mert én vagyok az Isten és nincsen több! (Ézsaiás 45, 22.)

Amikor az új elnök Máté 28, 19 alapján, "Menjete a széles világra" üdvözlő és egyben a kongresszus záró-beszédet tartotta, sok áldással és felelősséggel megterhelve, azzal a fájdalmas érzéssel nyújtottuk bucsura kezünket, hogy talán utolsó alkalom volt e földön Kelet és Nyugat hívóinak kézfogására.

A kongresszus technikai megrendezése mintaszerű volt. Helyben postahivatal, sajtószolgálat, étkezdé, stb. Figyelmet érdemel még a földszinti folyosókon az "Európai Baptizmus Képekben" kiállítás. Nevezetesen a történelmi, nevelési, missziói, sajtó, irodalmi, szeretetszolgálati és újjáépítési osztályok anyaga. A rüschlikoni szeminárium anyaga méltóan illeszkedett a kiállítási anyag egységébe. A német nyelvű baptista irodalom jelentőségét önmagában igazolta a J. G. Oncken Verlag hatalmas könyvcsarnoka.

Hogy mily nehézségeken kellett urrá lenni a kongresszus rendezőségének, mi sem bizonyítja jobban, minthogy a kongresszus egész tartama alatt a keleti küldöttek külön irodája, felvilágosító szolgálata, kongresszusi külön helyük, valamint Kelet-Berlini elszállásolásuk zavartalanul működött.

Külön elismerést érdemel a sok nyelvű család összhangjának megteremtése az ének és zene terén is. Itt nemcsak a svédek többszáz tagu, nélkülözhetetlen korusára gondoltunk, hanem a fehér bluzos, fekete szoknyás hatalmas berlini összevont énekkarra, a Kelet-Berliniek fuvószzenekarára és a diakonisszák együttesére. Az énekek egyszerűek, de mindenki által való ismertségükkel tűntek ki. Nem volna érdektelen, ha ezen a téren a tulzó modernizmus képviselői erre felfigyelnének.

Még egy érdekes tényre kívánunk rámutatni. Hogy a kongresszusnak csak a neve volt európai, de jellege világjelentőségű, azt Brazília, a sze-

recsen komornyik országának, Ethiopia feketebőrű, Canada, Ázsia képviselői igazolják, ha nem vennénk figyelembe az Egyesült Államok küldötteit, akiknek egyike avatta ünnepélyes külsőségek közepette diszdisktorrá a chicagói baptista collegium nevében, a vallásos irodalom terén is legeredményesebben dolgozó ifju berlini prédikátor-testvérünket.

Amikor jelentésem zárom, nem tudok szabadulni a gondolatától: Világ baptistái felelősek vagyunk az egész világért, hisz Krisztus az egész világra küldött ki bennünket. Ő kéri számon tőlünk nem csak Európát, hanem az egész világot. Kedves testvérem, barátom, aki e sorokat olvasod, hiszed-e, hogy harcainkban, küzdelmeinkben, megpróbáltatásainkban, győzelmeinkben, Krisztus a mi egyetlen reménységünk, hisz uraknak Ura, királyoknak Királya Ő. Vajha válaszd meggyőződésed igen lenne.

Dr. Király Ferenc.

Az indulat legyőzetik

Egy samaritánus szívé keresztyén házról-házra járt, hogy könyöradományokat gyűjtsön az árvák részére. Egy házba betérve, annak udvarán dusan megrakott asztal mellett nagy társaságot talál virágos jókedvben. Odafordul alázatos kéréssel, de az asztalfőnél ülő házigazda részéről durva elutasításban részesül. A keresztyén megismétli kérését, mire a háziur fékevesztett indulatában arcul üti a keresztyént. Ez leküzdi kitörni készülő indulatát és szelid, nyugodt hangon így szól: Tisztelt uram! Ezt nekem tetszett adni? Most pedig adakozzék a szegény árvák részére is. A háziur megszegyenülve kér bocsánatot a keresztyéntől és úgy ő, mint a jelenlévő vendégei bőven adakoztak a jótekonny cél támogatására.

UJ TRAKTA

Szövetségünk kiadásában egy új röpcédula jelent meg "A Szükséges Kulcs" címmel, mely nagyon alkalmas az általános osztogatásra. — Ára: 100 darab \$1.00.

Megrendelhető:

Rev. Gabriel Petre
3508 Chatham Ave., Cleveland 13, O.

Evangeliumi Hirnök

GOSPEL MESSENGER

Published Semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
192 E. Exchange St. — Akron 4., O.

Editor — Szerkesztő:
Rev. PETRE M. Adalbert
943 Merrill Ave., Lincoln Park, 25.,
Michigan

Entered as second class matter at the
Postoffice of Akron, Ohio, under the
Act of March 3., 1879.

Accepted for mailing at the special
rate of postage as provided in Section
1103, Act of October 3, 1917

SUBSCRIPTION FEE:
\$3.00 per year.

Előfizetés — Címváltozás
erre a címre küldendő:
Mr. JOHN SZASZ
1619 Edward Ave., N. E. Canton 5,
Ohio

A SZERKESZTŐ ROVATA

A szeptember 1-én megjelent ötvenéves jubileumi számunk nagyszerűen sikerült. Alkalmazkodtunk az Arany Jubileumhoz s próbáltuk ezt a 32 oldalas ünnepi számot olyanná tenni, hogy emlékül is eltehesse minden olvasó. A benne foglalt lelki cikkek olyan anyagot képeznek, amit többször át kell olvasnunk s valahányszor átolvasgatjuk, mindig tanulunk belőle. Ez ünnepi szám ellen csak a rosszakaratu, lelkiileg eltévelyedett embereknek lehet kifogásuk.

Tudatában élünk annak, hogy hiányos és nem tökéletes munka. No de, hát tökéletes emberek nincsenek s így tökéletes munka sincs sehol e világon. Ha itt-ott vannak benne hibák s jelentkeznek az emberi fogyatékoságok, azért bocsánatot kérünk olvasóinktól.

Különösen a nagy kép szép és tiszta. Már csak azért is érdemes eltenni s megőrizni emlétkben. Ezért a munkáért nemcsak a fényképészünk érdemel dicséretet, hanem a nyomdászunk is, ahol lapunkat nyomják. De dicséretet érdemelnek az íróink is, akik a legjobb anyaggal szolgáltak minket. De mindenkinek felett Istené legyen a hála és dicséret.

Ha valahol valaki nem kapott volna az

ünnepi számból, irjon azonnal, hogy küldhessük.

KÉRELEM ÉS UTASÍTÁS

Bibliánk azt is tanítja, hogy az Istentől adott adományok különbözők. Az emberi tehetségünk és képességünk nem egyforma. Aminthogy testünkben különböző tagjaink vannak s ezek a tagok képezik az embert; úgy a lelki világban is a Krisztus Testében mi keresztyének különböző tehetségű lelki emberek vagyunk. Nem lehet a kárki theologiai tanár. Ahhoz komoly felkészültség szükséges. Zenetanár sem lehet senki olyan, aki nem ismeri a zenének ezerféle vonásait. A doktoroknak, ügyvédeknek, lelkészeknek sok mindenfélét kell komolyan megtanulni, mielőtt megkaphatják diplomájukat.

Amit itt ki akarok Isten segítségével, keresztyén becsülettel igazságosan domborítani és testvéreinkkel megértetni, csupán csak az, hogy nem mindenki tud írni sem. Az írás művészet, amihez sok ismeret és gyakorlat szükséges. Sajnos, ezen a téren én magam is hiányos vagyok s mindig jobban érzem fogyatkozásaimat.

Írni nem könnyű dolog. Sokszor a legszebb gondolatok elvesznek a szabálytalan mondatok, kifejezések zürzavarában. Érkeznek hozzám irások, melyek gyönyörű eszméket, remek gondolatokat képviselnek, de — sajnos még szerkesztőnk is alig bírja elolvasni.

Ez az oka annak, hogy némely ilyen cikkek alkalmatlanságuknál fogva nem jelenhetnek meg.

Kérelmem az, hogy irjanak olyan testvéreink lapunkban, akik ismerik valamenynyire az írás művészetének szabályait. Azok a testvérek pedig, akik gyönyörű gondolataikat szeretnék lapunkban látni, de szabályosan azt megírni nem bírják, kérem, találjanak valakit, akivel leiratják szabályszerűen, mert szerkesztőnk ilyen cikkek átírására csak kivételes esetekben vállalkozhat.

Megismétlem erős hangsúllyal: akiket Isten megáldott az írás nagy adományával, azok a Testvérek irjanak sok-sok mindenről, hogy lapunk ebben az évben is szép és változatos legyen.

A cikkek ne legyenek hosszúak. Egy ilyen 8 oldalas kis lap nem bírja azokat. Írjuk ritka sorokkal, hogy a nyomdában könnyebb legyen a betűk szedése. Ha lehetséges, írjuk géppel, mert a kézírás olvasása sok esetben nehéz, ami szintén nehezíti munkánkat.

A cikkeket és beszámoló misszio-jelentéseket ne a nyomdába, hanem szerkesztőnk címére sziveskedjenek küldeni. Lapzárta a hónap 10.-e és 20.-a. Ami ezután érkezik, az csak a következő számban jelenhet meg.

SUNDAY SCHOOL CORNER

Mrs. M. Major

ON MEMORY'S LANE

The Golden Anniversary Convention of the Hungarian Baptist Union of America is memory and history. It certainly was a wonderful experience in Christian fellowship and in other ways. The turnout was larger than ever. The various branches of our convention did splendidly. Yet perhaps to those of us who have been attending our annual meetings the occasion, the reports and the other phases of this 50th convention did not appear as impressive as to some of our guests. This was excellently exemplified the way Dr. Lad. Biro, the Pastor of one of the great Baptist churches of Florida paid tribute to the founders and workers of the past. In his eloquent references regarding the accomplishments and results of our efforts he praised us way beyond our merits, but we forgive him for this, because he meant to tell the truth and was quite overwhelmed by what he heard and seen. We turn over every praise and honor to our Lord and Saviour Whose we are and Whom we serve and at the same time ask His forgiveness for our many, many shortcomings.

Strolling along on memory's lane I wish to make mention of a few things which may be helpful to the readers of this column.

Here naturally Sunday school or church school comes to my mind chiefly. Within our Union this branch of the Lord's work was emphasized from the very beginning. Because of the brevity of the splendid newly published history book of our work in the United States of America, and Canada this subject is almost by-passed. No one is to be blamed for this. Only because some of us

happened to be right in the "thick" of it, I recall some brief details in connection with this enterprise.

Classes. Wherever several children have appeared on the scene, not only Sunday school and classes were organized for them, but here and there even week-day activities were carried on either after regular school hours or partly on public school time. Along with this, during the Summer daily vacation school was held in practically every church of our Hungarian Baptist Union of America. So you younger readers can be sure the children of our fields were not neglected. In some instances even two summer schools have been held. I remember we had one in the morning in Philadelphia and one in the afternoon in Millton, 13 miles away. There was no church in the new town, so we held it under the trees in the field. You could hardly get closer to nature! Yet our purpose was to get the children closer to nature's God and our Saviour.

Some problems. "For you always have the poor with you", Jesus said (Matt. 26:11). But it is also true that we always have our problems. For one, in the days long ago, only the Hungarian tongue was used right through the church, in every activity, including the Sunday school, in every class. Whatever exceptions there were, they only proved the rule. Right soon our leaders sensed the need of some special training for our church school teachers and workers. Classes were organized for such. In some cases the ministers went over the lessons with the teachers during the week. Later teacher training classes were organized. Along with that the lessons themselves had to be translated from English into Hungarian. Then these had to be memographed and mailed to the teacher circles. Although such efforts were very involving and required a great deal of sacrifices on the part of our leaders and consecrated teachers, but the Lord blessed the work. Part of this work was done in our very homes. Local transportation was by street cars, often had to take two of them to reach destination. Even the typewriters had to be taken along. I still vividly recall and visualize before me the late Rev. Stephen Balogh with almost unlimited physical stamina hauling one of those heavy machines from street car to street car. But others blest with less and weaker muscles also were doing the same. Long days and evening often ran into the wee hours of the morning. But "because the king's business required haste", it had to be done. Of course most of our ministers and workers of those days have been young and able and willing to take what it cost. This work of the Lord demanded progress and the holy cause deserved it and so it went.

I might mention here that frequently not only teachers and workers attended

the training classes, but some of the younger parents, especially consecrated and ambitious mothers sat at the feet of the leaders of the classes. Naturally some of them turned out to be teachers and workers in this field.

Who were some of these leaders and workers? I am tempted to mention many good names, but I am afraid to yield to this temptation, because even unwittingly I may leave some worthy one out. So you will understand. Maybe some day a separate history will be written of this worthy phase of our work. Let's hope the writer will find it possible to make a rather complete list of them then.

Conferences. To further develop this teaching ministry in our churches Sunday school conferences were started. I remember and I know of two such organizations. The first, I believe, was the Eastern, and the other one in the Central part of our convention territory. Naturally New York City was always the center or meeting place of the former and Cleveland was the hub of the Central conference, although the meeting rotates in that section.

At the outset there was no question at all regarding the language to be used in such conferences and opportunities. Everybody understood the Hungarian. As a normal result of changes that took place the language problem came up from time-to-time, but always with the best of intentions. The leading principle had always been among most of our teachers and leaders, the tongue is a secondary consideration. We should always use the language that is best suited for the service we are to render in our Sunday schools or conferences. With the influx of the refugees in some churches, this problem is still with us to some extent, but on the whole, the English is the prevailing and the remaining one. The main thing for us to be patient with each other no matter what the language or other problem maybe.

Perhaps on the way of memory you have become tired already. Therefore I am going to close here with the hope that I will have several more notations regarding the history of our work in general in a later issue, and I trust you will find them interesting and helpful.

EMLÉKEIM A MAGYARORSZÁGI BAPTISTA MISSZIÓBÓL

Irta: HARASZTI SÁNDOR dr., a Budapesti Baptista Szeminárium
volt helyettes igazgatója.

(Folytatás)

Mikor lettem a tollat április végén, nem gondoltam, hogy szeptember lesz, mire újra hozzájutok, hogy folytassam a visszaemlékezéseket. Az olvasó már talán nem is emlékszik az egész sorozatra ebben a mi rohanó világunkban, amikor napon-ta újabb és újabb szenzációk vonják magukra a figyelmet. Legjobb tehát, ha tabula rasat (tiszt lapot) kezdek folytatás helyett.

A közelmúltban vagy 80 könyvem érkezett meg az otthoni több ezer kötetes könyvtáramból. Elég hosszadalmas dolog ugyan Magyarországról megkapni az otthon hagyott értékeket, de azért nem lehetetlen, ha az ember hajlandó áldozni. Persze, nem akármilyen dolgokat lehet kihoztatni. József fiam hegedűjét például legjobb tudomásom szerint nem lehet. Ugyancsak nem jöhetnek utánam a műszereim, pedig most vagyont érnének a számomra idekint. De mondjuk a latin és görögnyelvű bibliám, vagy az inkvizíció története, vagy az 1848 — 1849-i magyar

szabadságharc története négy kötetben, vagy a 13 aradi vértanu és a sokezer nyi többi vértanuja az akkori szabadságharcnak simán átjutott a cenzurán. Igaz ugyan, hogy dollárok egyengették a könyvek útját. Ugy értendő ez, hogy a saját könyveimből fölpakkoltak jótét atyafiak vagy 50 kilogrammot, elvitték a Kultura nevű budapesti könyvterjesztő állami vállalatához, felajánlották megvételre magyar forintért, azután én megvásároltam a saját tulajdon könyveimet a Kulturától amerikai dollárért. Elfizettem eddig már vagy 200 dollárt erre a tipikusan kommunista üzletre. Hát nem megható ez a polgári gondolkodás, hogy csengő külföldi valutáért eltekintenek a hatóságok a cenzurától is, sőt ha megfizetem ropogós Uncle Sam bankókkal, akkor nem bányák, még a saját könyveimet is megvásárolhatom...

Az egész történetben csupán az a szomorú, hogy a darabszámra (nem címek szerint) átvett könyvek felét a Kultura elfelejtette továbbítani...

No, azért ne ijedjen meg a jámbor olvasó, én előre kifizettem azokért is 50 dollárt. Így hát károsodás csupán engemet ért, de ugyan ki törődik azzal.

Nos, a könyvek... Hát vannak ezek között igen értékes darabok. Egyebek között Dr. Somogyi Imre: A vallásszabadság és a Baptisták című igen értékes tanulmánya, aztán A szektakérdés ugyancsak őtőle, Csopják Attila: Egyháztörténet-e, Virágh Sándor: Külmisziói Kézikönyv-e, Draskóczy László: A magyar keresztyénség Külmisziói szolgálata, a már korábban említett Külmisziói Füzetek I-II. kötete, Reichert Gyula: Ama fényes hajnali csillag címen irt magyarázata két kötetben a Jelenések könyvéről, stb., stb. De mindezekon felül én most különösen szeretnék bemutatni egy másik könyvet. Rá fog jönni a nyájas olvasó, hogy nem csinálunk rossz vásárt, ha így hagyja magát vezetni. Ezt a könyvet ugyanis elkobozták, i-róját börtönre ítélték a vallás- és sajtószabadság nagyobb dicsőségére 1950-ben, a Magyar Népköztársaság urai.

A könyv címe: Kornya Mihály baptista uttörő parasztapostol krónikája. Irta: Kirner A. Bertalan egyházi író, Békés. Meg volt ez a könyv mindennel támogatva, ami jó, csupán engedélye nem volt az írónak a kiadásra. A külső címlapon egy magastermetű csizmás, báránybörkucsmás ember dől neki a sáros alföldi utnak és sebes menéssel igyekszik a felkelő nap fényében a láthatár szélén felbukkanó tiszántuli falu felé toronyiránt. Vállán átvetett gamós botján jókora borjubörtáska csüng, benne (mint majd a későbbiekben kiderül) sulyos, öregbetűs családi biblia, meg egy kis elemózsia az utra... Bizonyára nem nehéz kitalálni, hogy ez az ember csakis Kornya Mihály lehet, a fáradhatatlan apostol, aki Meyer Henrik után kezdett hozzá a magyarországi baptista misszió ugartöréséhez, de nagyobb területet dolgozott fel, mint akárki más az ő korában vagy utána. Főmunkaterülete a Tiszántul és Erdély volt, de eljutott a Duna-Tisza Közére és a Felvidékre is. Született 1844. február

28.-án, meghalt 1917. január 3.-án. A két dátum 73 évet zár közre, nagyobbbrést bujdosást "e földi téreken" - ahogy Arany János kifejezi fiához irt gyönyörű versében.

(Folytatjuk)

AKIK ELMENTEK

Honesco Gyula prédikátor testvért nagy részvét mellett temettük el augusztus 30.-án az Inglewood-i temető kertben. Hirtelen elhalálzásának oka szívszélhűdés. Temetése a Snyder Mortuary-ból lett eszközölve. Augusztus 29.-én magyar gyászistentiszteletet rendezett gyülekezetünk. Alkalmi beszédét a gy. pásztora, Kinda Sándor mondott magyar és angol nyelven. Bertalan István és Molnár Károly préd. testvérek segédkeztek. Mális Istvánné s Ruzinszki Sándorné szólót énekeltek, Honeskó Eszter testvérnő orgonakiséretével. Szombat d.u. 1 órakor a 10th Ave-i baptista templomból lett utolsó útjára kísérve. Ez alkalommal Dr. James Forrester és Dr. Ralph L. Mayberry szolgáltak. Nagyon sok szép virág övezte körül a koporsót.

Megboldogult testvérünket gyászolja özvegye és két kiskoru gyermeke: Brenda 15 éves és Douglas 11. Az özvegy édesapja, Rev. Gazsi István tv. Trentonból repült kedves leánya vigasztalására.

Rajtuk kívül nagy részvéttel gondolt az elhunyt s kedves családjára az Amerikai Magyar Baptista Egyház, amelynek lelkipásztora is volt, illetve mind a két gyülekezetnek volt időközönként lelkipásztora. Nagy részvétet mutatott a 10th Ave-i Baptista gyülekezet is, ahol tag-minőségben szerepelt és vasárnapi iskolát tanított. Sok jóbarátja volt mind a két gyülekezetben, kik szintén szívfájdalommal szemlélték a 47 éves, élni akaró, aránylag fiatal embert.

Honesco Gyula tv. fiatalon adta át szívé az Ur Jezusnak. Alig volt 12 éves, mikor alámerítkezett, Rev. Gazsi által. Két gyülekezetet szolgált miután 1935-ben graduált a Nemzetközi Szemináriumból. Carteret N.J.,

volt az első és azután Chicago. Mind a két gyülekezetben oly alacsony fizetéssel dolgozott, hogy képtelen volt abból fiatal feleségét eltartani. Kényszerítve volt a General Motors, Linden, N.J. ágazatánál munkát keresni, mint munkás és munkaadó között felmerülő ügyek intézője. Nagy elismeréssel végezte a munkát. Szíve azért benne maradt a lelki munkában. Mindenütt segítséget nyújtott. Perth Amboy, N. J.-ben magyar gyülekezetben beszolgált. Metuchin, N. J.-ben angol s New Brunswickban angol templomokban is beszolgáló lelkész volt. Közben előadásokat tartott s tanfolyamot vett a Rotgers egyetemen és tanított is. Szorgalmas, élni akaró, jó tanuló, előretörtető ember volt. 1953-ban L. A.-be jött és itt is nagy eredményt ért el a North American Aviation cégnél. A főirodára került ki: alkalmas emberek szemlélésére lett kiküldve a cég által.

Isten veled! Szolgatársad:
Kinda Sándor.

Beke Pál. Szeptember 9.-én fejezte be Beke Pál földi életét 58 éves korában. Szívszélhűdés okozta hirtelen halálát ennek az értékes magyar embernek. A Beke család ismerős a baptista körökben, amennyiben néhai Beke Sándor testvérünk évtizedek előtt feleségével egyben Karcagon, Magyarországon ismerte meg Megváltóját s lett a baptista gyülekezet tagja. Ebben a családban értékes gyermekek növekedtek. A legidősebb Sándor, ki most canadai lakos, kinek jólmenő üzletei vannak a messze Canadában. Az egyetlen leánygyermek a családban Eszter, aki férjezett Bálint Sándorné. Detroitban laknak s a detroiti baptista gyülekezet tagjai. A legjobb tudomással Pál volt a harmadik gyermek a családban. A legfiatalabb Mihály, aki az El. orangei Semináriumnak is hallgatója volt egy ideig. Most Sándor testvérénél lakik és dolgozik Canadában.

Beke Pál a detroiti magyar társadalmi életnek egyik legértékesebb tagja volt. Minden protestáns gyülekezetnek volt kántor tanítója s talán éppen ez a vegyes vallásossága volt

az oka annak, hogy nem követte szüleinek és testvéreinek szép példáját s nem lett tagja a baptista közösségnek. De sokan nem tudják azt, hogy Detroitban legelőször a baptista énekkarnak volt a karmestere.

A Beke család Karcagról Budapestre költözött még abban az időben, mikor a gyermekek aprók voltak. Budapesten az egyik baptista gyülekezet értékes és munkás tagjai voltak mindaddig, míg vándorbotlat a kezükben ki nem jöttek ebbe az áldott országba. Beke Sándor testvérünk a családapa, nem sokáig élvezte e szabad ország áldásait. Beteges ember lévén, ideköltözködésük után egypár évre meghalt. Az édesanya azonban azután még sokáig élt. Hűséges, Istenfélő anya volt, aki gyermekeit rajongásig szerette. Öt évvel ezelőtt ment haza Megváltójához.

Temetése nagy részvét mellett a református egyház szertartásai szerint a független egyház templomából a Woodmere temetőben ment végbe Nt. Nagy Pál János lelkész által.

Az elköltözött magyar testvérünket gyászolja özvegye, Beke Pálné és három leánygyermekke hozzátartozóikkal. Testvérei Sándor, családjával és Mihály. Nővére, Eszter és férje Bálint Sándor. Gyászolja a detroiti magyarság között a volt jóbarátai és ismerősei.

“Ami reggel zöldellett, az este már hervadt lett.”

Egy jelenvolt.

MISSZIÓ MEZŐKRŐL

DETROIT, MICHIGAN.

LELKÉSZ: SCHMIDT HENRY.

Molnár Antal testvérnek látogatása gyülekezetünkben augusztus 10.-én történt, mely látogatás nagyon áldásosnak bizonyult. Vasárnap lévén, Misszionárusunk mind a két alkalommal hirdette Isten ígét. Molnár Tnő szép bizonyosságot tett s Magdus leányuk több vallásos költeményt adott elő kitűnő tehetségével. Szólót is énekelt spanyol és magyar nyelven. Az esti Istentisztelet előtt vetített képekben mutatta be Molnár misszionárus a délamerikai magyar gyülekezetet s azt az áldásos munkát, amit az elmúlt hat éven át Argenti-

nában végeztek. A jubileumi konvencionkon előadott beszámolóját az ünnepi számban leközlöttük. Minden olvasónknak figyelmébe ajánljuk. Vasárnap délután Schmidt Testvérünk vezetése mellett a Harrow-i misszionban (Canada) tettek látogatást, hol Isten ígéivel áldást hintettek szintén a szép számban egybegyűlt lelkek talajában. Hisszük, hogy misszionáriusaink látogatása minden gyülekezetben sok áldást jelent. Áldja meg az Ur őket itt köztünk s aztán lent Délamerikában, hogy tovább munkálkodhassanak az Ur szőlőjében.

A NÖEGYESÜLET SÁFARKODÁSA

A nyári hónapokban asszonyaink gyűlést nem tartanak, de szeptember hónapban megkezdik áldásos munkájukat. Szeptember 21.-én délután tartották meg az első gyűlést. A gyűlésen kevesen voltak jelen ugyan, de évi munkájukat megkezdették s egy akarattal, békességgel szövik asszonyi terveiket, hogy gyülekezeti életünkben elősegítsék Isten országának ügyeit. Este 7 órakor kezdődő istentiszteleti időben műsoros programmal szolgáltak s Schmidt Tnő Thábita történetével szölte az ígét s buzdította a szép számban összegyűlt gyülekezetet az évi munkára. Az áldásos Istentisztelet után a Nőegyesület szeretetvendégséggel kedveskedett az alsó teremben. Isten áldását kérjük a női munkára.

50 ÉVES JUBILEUMI EVANGÉLIZÁLÁS

A detroiti gyülekezetünk október 26.-án ünnepli meg fönnállásának 50 éves jubileumát. Ezzel kapcsolatosan 19-től 26-ig evangélizáló estéket rendez. Evangélistája ez alkalommal Rev. Schmidt T., a gyülekezetnek új pásztorja lesz egypár angolajku helybeli prédikátor és a nyugdíjazott tiszteletbeli lelkipásztorja, Petre M. Adalbert segédletével. Az előkészítő munka gyors iramban folyik. Imádkozunk Isten áldásaiért, munkakedvért, sok-sok lelki örömért, lelki megmozdulásért és komoly, megtért lelkekért.

Egyben kérjük lelkitestvéreinket, imádkozzanak mindenütt e gyülekezetért és munkájáért. Erre az áldásosnak ígérkező ünnepélyre szeretettel hívjuk meg az összes lelki testvéreinket. Akik csak tehetik, vegyenek részt ez ünnepségben.

SAO PAULO — BRAZIL.

Néhány sorban kívánunk az Evangéliumi Hirnök olvasóinak ismertetést adni arról, ami itt a távolban levő gyülekezetünkben

történik mivel nekünk is jól esik olvasni azokat, amik lelki testvéreink közösségében történnek és ezáltal osztozni örömeikben vagy szomorúságaikban.

1. AKIK ELMENTEK.

Özv. Nagy Jánosné testvérnőnk április 8.-án költözött haza, körülbelül 4 évi betegség után. Várta is az Urnak hívását, hogy megpihenhessen földi szenvedései után Megváltójánál, akit mindvégig szerezett.

Szilágyi Sándorné testvérnőnk május 7.-én hívta el az Ur, hosszabb gyengélkedés után, hogy elfoglalja helyét, amelyet Megváltója készített részére. Hitves társa és egyik gyermeke a viszontlátás reményében váltak el tőle, míg másik gyermeke elött fel lett mutatva a találkozás lehetősége.

Özv. Domokos Bálintné testvérnő július 1.-én költözött ki e porsátorból. Már régebben gyengélkedett, de elköltözése előtt való napon még bejárta a környéket, hogy a magyaroknak felhívja figyelmét azon evangélizáló programra, amelyet a rádióban kezdtünk július 6.-án. Tehát a halál munkában találta és elment, hogy elvegye jutalmát.

Özv. Kovács Imréné testvérnőnk hosszabb gyengélkedés után augusztus 14.-én költözött át az örökkévaló hazába, hogy megpihenhessen Megváltójánál.

Testvérnőnk mind érett kort értek és e földi léttel betelve távoztak a jobb hazába. Az Ur vigasztalja meg az ittmaradott hozzátartozóik megsebzett szíveit.

2. ANYÁK NAPJA.

Gyülekezetünk szép ünnepélyvel és sok örömek között ünnepelte meg Anyáknapiját. Imaházunk teljesen megtelt, mivel látogatók is sokan voltak. Szavالاتok és az ének- és zenekarok tették változatossá a programot, amely egyszerű, de lelket emelő volt.

3. EVANGÉLIZÁLÓ KONFERENCIA.

Április 25-től 27-ig evangélizáló estéket tartott gyülekezetünk, amelyeket imaesték előztek meg. Minden este voltak látogatók és az evangéliumnak magva lett hintve a szívekbe. Az eredmény az Urnál van, miénk a munka, Istené az áldás.

4. ÉVFORDULÓ.

Augusztus 2.-án volt gyülekezetünk 27-ik évfordulója, amelyet 3.-án, vasárnap délután ünnepeltünk meg hálaadó Istentisztelet keretében. Imaházunk ez alkalommal is teljesen megtelt és nagy örömek között emlékeztünk meg az Urnak hozzánk való szeretetéről. Gyülekezetünk ének- és zenekara szintén közreműködött Erdei József testvér vezetésével.

5. ALÁMERÍTÉS.

Augusztus 10.-én szintén örömnapiunk volt, mivel a délutáni Istentisztelet után alámerítés volt, amikor is 7 lélek tett bizonyosságot a Krisztusban való hitéről és a Megváltó példájára alámerítkeztek. Öt ifju

és két leány. A gyülekezet reménységét képezi a jövőre nézve. Az Ur tartsa meg őket kegyelmében.

6. RÁDIO PROGRAM.

Az Ur segítségével által gyülekezetünk egy új evangélizáló programot kezdett július első vasárnapján, t. i. minden vasárnap délután fél 1-kor 15 perces evangélizáló programot tartunk a rádióban magyar nyelven, hogy így lehetőleg nagyobb térben terjesztessük az evangéliomot és minden szerda este a bűnösök megtéréseért és a missziomunkáért imádkozunk.

Imé néhány esemény, szomoru és öröndetes, amelyeket tapasztaltunk a multban. Kérjük testvéreinket, imádkozzanak értünk, hogy az Ur adjon nekünk minél több munkaképességet és erőt, mert itt az aratnivaló igen sok, de az aratók kevesen vagyunk és gyengék, de az Ő segítségével mégis tehetünk valamit az Ő országára terjesztéséért és a sok bűnös léleknek Krisztushoz vezetéséért. Mi akarjuk is ezt tenni az Ur dicsőségére, akié legyen a dicsőség és tisztesség mindörökké. Ámen. Sao Paulo, 1958. augusztus 14.

Nagy István.

KÖZPONTI NŐI KONFERENCIA JELENTÉS

Az Amerikai Magyar Baptista Központi Női Szövetkezet 22-ik Konferenciája megvolt tartva 1958. május 24-én a Fulton Rd-i Baptista Templomban, Cleveland, O.

A Konvencio jelige volt az: "Élő Viz"-témája: "Ha tudnád te az Istennek amaz ajándékát, és kicsoda legyen az, aki ezt mondja néked; "Adj innom nékem, te kértél volna Ötöle, és adott volna néked Élő vizet." (János 4:10.)

A Konvenciót Áhitati percekkel megnyitotta Héthalmi K. Nővér. Igen szépen magyarázta, hogy milyen a "Viz Mellett Ültetett Fa", mely mindig csak az életet és örömet mutatja annak, aki reá néz vagy árnyékában pihen. Nővérünk átadta az amerikai testvéreknek az üdvözlét Canadából és Európából, melyet örömmel fogadtunk.

Több szavaltatok és énekek között magyar szónokunk volt: Gábor I. nővér a következő témával: "Ha tudnád te" és beszédében kimutatta az Urnak nagy kegyelmét az emberiséggel szemben és kért bennünket nagyobb hűségre és szolgálatra az Urért és az Ő Szent Ügyéért, hogy mindig legyen velünk az "Élő Viz, az Isten Szava", melyet csak Krisztus adhat részünkre.

Vancsa S. testvér előadta a Menház dolgait és igen kérte a testvériséget, hogy imádkozzunk és tegyünk meg mindent a mi Menházunkkal szemben úgy lelkileg, mint pénzáldozatban is, hogy az "Urnak Kicsinyei" boldogok legyenek és mi is. Kovács F. nővér is szólt a Menház ügyeiről. Mindkét jelentést örömmel hallgattuk és segítsen Istenünk, hogy cselekedjünk is, amire kérve voltunk. Stumpf L. nővér vezettet az Emléktiszteletben, melyet követett Ko-

vács nővér éneke: "Ott a folyónak tuloldalan" és csendes imával zártuk ezt az elmélkedést. Angol szónokunk volt: Nyomató C. nővér örvendeztetett bennünket előadásával és foglalkozott előadásában a "Folyó Vizzel", mely az Edenkertből folyt és áldásul volt és van ma is sok lélek számára, csak az kell, hogy fogadjuk el és adjuk másoknak is.

Az Estélyprogramot áhitati percekkel megnyitotta Major M. nővér, kinek témája volt "Dávid Kivánsága és Áldozata". (II. Sam. 23:15-16.) Nővérünk nagyon kedvesen kimutatta Dávid életét, hogy szeretett volna inni a Betlehemi Forrásból és mikor elébe hozták és megtudta, milyen veszélyek közt hozták részére, kiöntötte az Ur előtt áldozatul. Vajon mi hogyan értékeljük az Istennek az áldozatát az Ő Szent Fiában, az Ur Jézusban?

Zenekar, énekkar kedves hangjai által, melyet Prof. Hethalmi K. vezetett és egy kedves, társas előadás után átadtuk az időt az Evangélista Lant I. testvérnek, ki szólt hozzánk az "Erős Péter"-ről, aki nagyon sokszor igen gyenge volt, de Jézus Kősziklának nevezte. Avagy nem-e így van a mi életünk is? Gondolkozzunk ezen naponként!

Sok örömmel és áldással szívünkben váltunk el egymástól, kívánva lelkünkben, hogy a jövőben nagyobb hűséggel, szeretettel szolgáljuk az Urat. Ámen.

id. Haydu Jánosné, helyettes jegyző.

A NYUGDIJAZOTT LEKÉSZEK TISZTELETÉRE

Hivatalos szolgálatból visszavonult lelki pásztorok részére nagyszabású ebédet rendeztek gyülekezetünk nőtagjai mult vasárnap. Abba a szerencsés helyzetbe kerültünk, hogy négy nyugalmazott lelki munkás van körünkben. Rev. Dulity Miklós, Rev. Bertalan István, a nem régen ideköltözött Rev. Kovács Miklós és vendégtestvérünk: Rev. Gazsi István, ki kedves leánya vigasztalására jött Trentonból. Rendkívüli alkalomnak kínálkozott egy általános ünnepet rendezni, mikoris ők szolgáltak a reggeli Istentisztelet alkalmával és az Ur vacsora felszolgálásánál is ők végezték az Ur jegyeinek a felszolgálását. Örök emlék marad mindenki szívében az Uri Szent vacsora. Az Ur asztala mellett volt 9 szék, amelyen négy prédikátor és négy diakonus foglalt helyet. Egy szék üresen maradt, amelyen Rev. Dulity tv-nek kellett volna ülni. Sajnálattalunkra ő nem lehetett velünk,

mert betegen feküdt a kórházban. Az üres székre egy csokor virágot tettünk szeretetünk jeléül, melyet később, a délutáni órákban elvittünk a kórházba s átadtunk neki s egyben az Ur jegyeiben is részesítettük. Nagy hatást gyakorolt ez a spontán elkészített ünnepély, melyért ezton is hála köszönetet mondunk az egész gyülekezetnek és a nők szíves közreműködéséért. Illő megemlíteni, hogy két, volt katonai szakács készítette a finom ebédet a nők segítségével. Kinda József tv. és Kudelka Emil tv. ezton is hálásan köszönjük szolgálataikat. Meg vagyunk győződve, hogy az ünnepelt lelkimunkások és kedves feleségeik és özv. Dauda Mary tv. is örömmel vették a meglepetés-szerű megtiszteltetést. Sajnáljuk, hogy özv. Botka József tv-nő nem lehetett velünk. Az Ur munkatársai, akik a kezdet kezdetén oly nehezen dolgoztak, megérdemlik hogy egy kis örömet szerezzünk nekik.

Rev. Kovács 52 éve hirdeti az evangéliumot, Rev. Bertalan 60 éve és Rev. Gazsi István 48 éve. Kálabbal ők is elmondhatják, hogy most is olyan hitbeli meggyőződéssel hirdetik az ígét, mint azelőtt.

Az IMA egy univerzális gyógyszer, mely minden bajt meggyógyít.

A PÉNZTÁRNOKOK CIMEI: AZ AMB. SZÖVETSÉG pénztárnoka:

MR. KURTZ LAJOS
252 Brook Ave.,
Passaic, N. J.

MENHÁZ ÉS ÁRVAÜGY: pénztárnok:

REV. GEORGE BALLA
225 East 80th Str.
New York 28, N. Y.

IRODALMI PÉNZTÁRNOK:

JOHN SZÁSZ,
1619 Edward Ave., N. E.
Canton 5, Ohio

NOI SZÖV. PÉNZTÁRNOK:

Mrs. Mary K. STÉG
220-11 — 92nd Ave.
Long Island, N. Y.

AZ IFJUSÁGI SZÖVETSÉG

pénztárosa:

EMERY RÉVY
R. D. 3, Box 346-B
New Brunswick, N. J.

A VAS ISK. SZÖVETSÉG

pénztárosa:

Miss Barbara KURTZ
252 Brook Ave
Passaic, New Jersey

BODNÁR A. LAJOS

MAGYAR TEMETKEZŐ INTÉZETE

készen áll éjjel és nappal

a magyarság szolgálatára!

Telefon: MErose 3075-3076

3929 Lorain Ave. Cleveland, O.